

Sprawa C-116/24**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

12 lutego 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel Pitești (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

28 listopada 2023 r.

Strona skarżąca:

Porcellino Grasso SRL

Druga strona postępowania:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean Vâlcea

Przedmiot postępowania głównego

Skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności aktu administracyjnego wniesiona przez skarżącą Porcellino Grasso SRL przeciwko drugiej stronie postępowania Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (ministerstwu ds. rolnictwa i rozwoju wsi), Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (agencji ds. finansowania inwestycji wiejskich) [AFIR], Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (agencji płatności rolnych i interwencji rolnych) [APIA], Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (agencji płatności rolnych i interwencji rolnych – centrum departamentu w Vâlcea, Rumunia).

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE w pierwszej kolejności wnosi się o dokonanie wykładni art. 288, 291 i 297 TFUE, art. 9 ust. 3 rozporządzenia nr 1974/2006 oraz art. 18 i 19 rozporządzenia nr 1698/2005, a także zasady prawa Unii, zgodnie z którą decyzja Komisji Europejskiej wywołuje skutki prawne aż do czasu stwierdzenia jej nieważności; po drugie [wnosi się wydanie] wytycznych dotyczących stosowania się do orzeczenia w trybie prejudycjalnym prejudycjalnego przy rozpatrywaniu wyroku Sądu w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w podobnej sprawie oraz, po trzeciej, wytycznych dotyczących stosowania zasady powstania odpowiedzialności państwa.

Pytania prejudycjalne

a) Czy przepisy art. 288, 291 i 297 TFUE[,] a także zasada prawa [Unii], zgodnie z którą decyzja Komisji Europejskiej wywołuje skutki prawne aż do stwierdzenia jej nieważności – tak jak zasadę tę ugruntowały wyroki [Trybunału] wydane w sprawach C-245/92 P [Chemie Linz/Komisja], C-475/01 [Komisja/Grecja], C-362/14 [Schrems], C-533/10 [CIVAD], 314/85 [Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost], C-644/17 [Eurobolt], C-199/06 [CELF e Ministre de la Culture et de la Communication] – oraz art. 9 ust. 3 rozporządzenia nr 1974/2006 i art. 18 i 19 rozporządzenia nr 1698/2005 stoją na przeszkodzie praktyce rumuńskich władz krajowych polegającej na przyjmowaniu wewnętrznych aktów sprzecznych z decyzją wykonawczą Komisji C(2012) 3529 final z dnia 25 maja 2012 r. korygującą PROW [rumuński program rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania] 2007–2013, lub odstąpieniu od zastosowania tej decyzji, o ile ta ostatnia nie została zmieniona lub uchylona?

b) Mając na uwadze ogólny obowiązek państw członkowskich poszanowania prawa Unii Europejskiej, w przypadku, w którym sąd krajowy zastosuje się do wyroku interpretacyjnego wydanego przez [Trybunał] na podstawie art. 267 TFUE (a mianowicie wyroku z dnia 17 listopada 2022 r. wydanego w sprawie C-443/21), ale gdy rzeczony wyrok nie zawiera oceny ważności i skutków decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej [decyzja Komisji C(2012) 3529 final z dnia 25 maja 2012 r. oraz decyzja Komisji 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r.], ale jedynie [ocenę] dotyczącą odzyskania finansowania w przypadku braku decyzji Komisji Europejskiej w tej sprawie, czy omawiany sąd krajowy ma prawo uwzględnić, przy rozstrzyganiu zawisłego przed nim sporu, skutki i uzasadnienie (poczynione rozważania) wyroku Sądu Unii wydanego na wniosek o stwierdzenie nieważności, uregulowany przez art. 263 TFUE, na mocy którego uchylono decyzję wykonawczą Komisji Europejskiej w podobnej sprawie (to jest wyroku z dnia 18 stycznia 2023 r. wydanego w sprawie T-33/21)?

c) Czy zasada powstania odpowiedzialności państwa wymaga, aby w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, państwo rumuńskie było zobowiązane do

wypłacenia beneficjentom środka 215 stawki wsparcia w kwocie przewidzianej w decyzji wykonawczej Komisji C(2012) 3529 z dnia 25 maja 2012 r. za cały okres obowiązywania ich zobowiązań?

Powołane przepisy prawa Unii oraz orzecznictwo Unii

- artykuły 288, 291, 297 i 310 TFUE

- artykuły 18, 19 i 40 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

- artykuł 9 ust. 3 i art. 27 ust. 2–13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

- artykuł 143 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006

- artykuł 33 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005

- artykuł 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008

- decyzja wykonawcza Komisji C(2012) 3529 z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie nowelizacji krajowego programu rozwoju obszarów wiejskich [Rumuni na okres programowania] 2007–2013 [dalej jako: „KPROW 2007–2013”]

- *zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań*, z następującymi odniesieniami do orzecznictwa: wyroki Trybunału z dnia 12 lipca 1957 r., *Algera i in./Assemblée comune*, C-7/56 i C-3/57-C-7/57, EU:C:1957:7, pkt 14; z dnia 11 lipca 1991 r., *Crispoltoni/Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello*, C-368/89,

EU:C:1991:307, pkt 17; z dnia 14 września 2006 r., Elmeka, C-181/04-C-183/04, EU:C:2006:563, pkt 31 i 32 i z dnia 7 sierpnia 2018 r., Ministru kabinets, C-120/17, EU:C:2018:638, pkt 48 i 51, a także wyroki Sądu pierwszej instancji z dnia 11 lipca 1996 r., Ortega Urretavizcaye/Komisja, T-587/93, EU:T:1996:100, pkt 57; z dnia 16 października 1996 r., EfiSol/Komisja, T-336/94, EU:T:1996:148, pkt 31 i z dnia 23 lutego 2006 r., Karatzoglou/AER, T-471/04, EU:T:2006:66, pkt 33 i 34

- *zasada pewności prawa*, z następującymi odniesieniami do orzecznictwa: wyroki Trybunału z dnia 15 grudnia 1987 r., Irlandia/Komisja, C-325/85, EU:C:1987:546, pkt 18; z dnia 21 czerwca 1988 r., Komisja/Włochy, C-257/86, EU:C:1988:324, pkt 12 i z dnia 13 marca 1990 r., Komisja/Francja, C-30/89, EU:C:1990:114, pkt 23

- *zasada, zgodnie z którą decyzja Komisji Europejskiej wywołuje skutki prawne aż do stwierdzenia jej nieważności*, z następującymi odniesieniami do orzecznictwa: wyroki Trybunału z dnia 22 października 1987 r., Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost, C-314/85, EU:C:1987:452; z dnia 8 lipca 1999 r., Chemie Linz/Komisja, C-245/92 P, EU:C:1999:363; z dnia 5 października 2004 r., Komisja/Grecja, C-475/01, EU:C:2004:585; z dnia 12 lutego 2008, CELF i Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79; z dnia 14 czerwca 2012 r., CIVAD, C-533/10, EU:C:2012:347; z dnia 6 października 2015 r., Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650; i z dnia 3 lipca 2019 r., Eurobolt, C-644/17, EU:C:2019:555

- *zasada przewidywalności zachowań administracyjnych* w nawiązaniu do postanowienia Prezesa Trybunału z dnia 10 czerwca 1988 r., sprawa C-152/88, Sofrimport/Komisja, EU:C:1988:296, pkt 22,

- *zasada odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone jednostkom wskutek naruszenia prawa Unii*, w nawiązaniu do wyroku Trybunału z dnia 5 marca 1996 r. Brasserie du pêcheur/Bundesrepublik Deutschland, C-46/93 i C-48/93, EU:C:1996:79, sentencja

- a także, w odniesieniu do drugiego pytania prejudycjalnego, wyrok Trybunału z dnia 17 listopada 2022 r., spraw C-443/21, Avicarvil Farms, C-443/21, EU:C:2022:899, sentencja, i Sądu pierwszej instancji z dnia 18 stycznia 2023, Rumunia/Komisja, T-33/21, EU:T:2023:5, pkt 85, 86, 91–94, 103, 110, 112 i 113.

Powołane przepisy prawa krajowego

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (dekrety ministra rolnictwa i rozwoju wsi [MRRW] nr 149/2012, nr 6/2013, nr 704/2014, nr 43/2015 i nr 826/2016) (zwane dalej „dekretami MRRW”), które zatwierdzają formularz wniosku o pomoc dla środka 215 – Płatności z tytułu dobrostanu zwierząt – Kwoty pomocy dla podpakietów 3a i 5a, w wysokości, odpowiednio, 4,80 euro na

dużą jednostkę przeliczeniową (DJP)/rok i 16,80 euro/DJP/rok – identyczne w pierwszych czterech dekretach – zostały obniżone dekretem nr 826/2016 do wysokości 1,43 euro/DJP/rok (dla podpakietu 3a) i do wysokości 14,18 euro/DJP/rok (dla podpakietu 5a).

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 1 Strona skarżąca, spółka Porcellino Grasso SRL, wniosła o uchylenie decyzji o płatności z dnia 6 lutego 2018 r. wydanej za okres 1 stycznia – 31 grudnia 2017 r. na kwotę 10 083 115,36 lei rumuńskich (RON) przez drugą stronę postępowania spółkę APIA – Centrul Județean Vâlcea (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją o płatności”), uchylenie decyzji o oddaleniu skargi z dnia 30 marca 2018 r. wydanej przez tą samą stronę postępowania oraz decyzji administracyjnej z dnia 26 marca 2018 r. wydanej przez pozwaną APIA, w której ta ostatnia wypowiedziała się cw przedmiocie skargi strony skarżącej, przy czym nie wydano korzystnego rozstrzygnięcia, a także nakazanie drugiej stronie postępowania wydania wszelkich niezbędnych aktów administracyjnych oraz dokonania wszelkich czynności administracyjnych niezbędnych do naprawienia szkody w wysokości 619 995,08 RON, poniesionej przez stronę skarżącą w związku z wydaniem zaskarżonej decyzji o płatności oraz decyzji o oddaleniu skargi, [dotyczącej kwoty] stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 11 936 300 RON, w odniesieniu do której twierdzi ona, że jest uprawniona, a kwotami wskazanymi w zaskarżonej decyzji o płatności oraz decyzji korygującej z dnia 21 kwietnia 2018 r. (11 316 304,92 RON).
- 2 Strona skarżąca oświadczyła, że w dniu 13 sierpnia 2012 r. złożyła w APIA – Centrul Județean Vâlcea pierwotny wniosek o przyznanie pomocy, w którym przyjęła na siebie obowiązek zagwarantowania i utrzymania warunków dobrostanu świń oraz przestrzegania szczególnych wymagań podpakietów, w odniesieniu do których złożyła wniosek, na minimalny okres 5 lat, w zamian za uzyskanie bezzwrotnego wsparcia finansowego, na kwoty i warunki określone we wniosku o pomoc, w przewodniku wnioskodawcy, w krajowym programie rozwoju obszarów wiejskich 2007–2013 oraz w dekreście MRRW nr 149/2012.
- 3 W dniu 14 sierpnia 2015 r. strona skarżąca złożyła w APIA – Centrul Județean Vâlcea wniosek o płatność za czwarty rok zobowiązania, zgodnie z postanowieniami dekretu MRRW nr 43/2015. W odpowiedzi druga strona postępowania APIA – Centrul Județean Vâlcea poinformowała stronę skarżącą o stwierdzeniu błędów, które miały wpływ na zobowiązania podjęte w ramach środka 215 w odniesieniu do wszystkich kategorii zwierząt kwalifikujących się do podpakietów 3a i 5a. W konsekwencji wyżej wskazana druga strona postępowania poinformowała o zmniejszeniu kwoty bezzwrotnego wsparcia finansowego w odniesieniu do podpakietów 3a i 5a.
- 4 Następnie, wraz z wejściem w życie dekretu MRRW nr 826/2016, zmniejszenie kwoty bezzwrotnego wsparcia finansowego dotyczącego podpakietów 3a i 5a

w ramach środka 215 stało się prawomocne, w związku z czym, po wejściu w życie rzeczono dekretu, zastosowanie mają nowe obniżone kwoty za okres od dnia 16 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., w oparciu o który wydane zostały następnie decyzje o płatności dotyczące tego okresu. Strona skarżąca wniosła na decyzje o płatnościach dotyczące przedmiotowych okresów skargi sądowno-administracyjne, które są obecnie rozpatrywane..

- 5 Następnie, w dniu 31 stycznia 2017 r., strona skarżąca złożyła wniosek o płatność za szósty rok zobowiązania, odpowiadający okresowi od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r., a w dniu 6 lutego 2018 r. APIA – Centrul Județean Vâlcea wydała zaskarżoną decyzję o płatności, wyliczając kwoty w odniesieniu do obniżonych kwot wsparcia, zgodnie z dekretem MRRW nr 826/2016. W dniu 21 kwietnia 2018 r. APIA – Centrul Județean Vâlcea wydała decyzję korygującą, w której ustaliła zapłatę na rzecz strony skarżącej dodatkowej kwoty w wysokości 1 233 189,56 RON. W związku z powyższym strona skarżąca zwraca się do sądu o zapłatę różnicy w wysokości 619 995,08 RON wynikającej z zastosowania stawki wsparcia dla podpakietu 3a wynoszącej 4,80 euro/DJP/rok oraz stawki dla podpakietu 5a w kwocie 16,80 euro/DIP/rok.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 6 *Strona skarżąca* uważa, że zaskarżone akty administracyjne naruszają postanowienia KPROW 2007–2013, zatwierdzonego decyzją Komisji Europejskiej C(2008) 3831 z dnia 16 lipca 2008 r., w brzmieniu następnie zmienionym i uzupełnionym, który tym samym stał się wiążący dla państwa rumuńskiego.
- 7 Krajowy program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013 może być zmieniony jedynie pod warunkiem poszanowania warunków i trybu, o których mowa w art. 7 rozporządzenia nr 1974/2006, które w niniejszej sprawie nie zostały zachowane.
- 8 Najnowsza wersja KPROW 2007–2013 pochodzi z września 2015 roku i przewiduje takie same jak w poprzednich wersjach, niezmnieszone kwoty środków należnych beneficjentom dla podpakietów 3a i 5a w ramach środka 215, a wstępne ustalenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego władze rumuńskie otrzymały w dniu 10 września 2015 r.
- 9 Strona skarżąca podkreśla, że stawki bezzwrotnego wsparcia finansowego dla środka 215 zostały ustalone przez państwo rumuńskie zgodnie z art. 40 rozporządzenia nr 1698/2005 oraz z art. 27 ust. 2–13 rozporządzenia nr 1974/2006 i stały się dla tego państwa obowiązkowe po otrzymaniu od Komisji zatwierdzenia KPROW na lata 2007–2013.
- 10 Obniżenie kwoty wsparcia dotyczącego podpakietów 3a i 5a wynika z błędu popełnionego przez drugą stronę postępowania MRRW w metodologii obliczeń, w związku z czym wydanie zaskarżonych decyzji administracyjnych narusza

zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, zważywszy, że strona skarżąca podjęła zobowiązania na okres 5 lat biorąc pod uwagę pierwotną kwotę wsparcia obowiązującą w dniu złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

- 11 Strona skarżąca podnosi także naruszenie przepisów przewodnika dla wnioskodawców dotyczące środka 215, ponieważ zarówno w chwili złożenia przez nią wniosku o przyznanie pomocy, jak i w chwili przedstawienia wniosku o płatność, w tym wniosku dotyczącego szóstego roku zobowiązania roku, w odniesieniu do którego wydana została zaskarżona decyzja o płatności, przewodnik wnioskodawcy dotyczący środka 215 – pakiet a) świnie – przewidywał, że bezzwrotna pomoc przyznana beneficjentom, którzy zaciągnęli zobowiązania w ramach podpakietów 3a i 5a, wynosiła odpowiednio 4,80 euro/DJP i 16,80 euro/DJP.
- 12 Strona skarżąca zarzuca także naruszenie przepisów dekretu MRRW nr 149/2012, ponieważ dekret ten nadal obowiązuje, bez zmian i uchylecia.
- 13 Zdaniem strony skarżącej, która w tym zakresie dostarcza argumentacji zaczerpniętej z orzecznictwa, zachowanie instytucji będących drugą stroną postępowania – MRRW, AFIR i APIA – jest sprzeczne z różnymi zasadami zapisanymi w prawie Unii Europejskiej, a tym samym narusza zasady powstania odpowiedzialności państwa, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i przewidywalności. Strona skarżąca twierdzi, że powyższe zasady przeważają nad interesem władz państwowych w korygowaniu błędów obliczeniowych, których nie można jej przypisać, ani żadnemu innemu beneficjentowi środka 215.
- 14 Strona skarżąca powołuje się także na decyzję wykonawczą Komisji C(2012) 3529 final, która to decyzja nie tylko nie została uchylona, ale tym bardziej nie mogła być już zmieniona w dniu wykrycia błędów w obliczeniach. Jednakże państwo rumuńskie dokonało płatności innych niż te zatwierdzone tą decyzją, mimo że celem omawianej decyzji było przyznanie beneficjentom środka 215 praw na okres 5 lat zobowiązań podjętych przez tych ostatnich.
- 15 Zdaniem strony skarżącej, konieczność zwrócenia się do Trybunału wynika także z faktu, że w uzasadnieniach niektórych wyroków wydawanych przez sąd Unii istnieją niespójności. W istocie rozważania wyrażone przez Trybunał w sprawie C-443/21 stoją w sprzeczności z rozważaniami Sądu w sprawie T-33/21 w zakresie stosowania zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, choć poddany analizie stan faktyczny jest identyczny w obu przypadkach. Strona skarżąca uważa, że orzeczenie Sądu jest sprzeczne z orzeczeniem Trybunału.
- 16 *Druga strona postępowania* MRRW, AFIR i APIA, jako uzasadnienie wydania zaskarżonych decyzji administracyjnych, oparła się na wynikach zlecenia badania przeprowadzonego przez przedstawicieli Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za rok budżetowy 2015, zakończonego wskazaniem pewnych błędów w metodyce obliczeń świadczeń wyrównawczych dla środka 215,

podpakietów 1a, 3a i 5a. Druga strona postępowania podnosi, że wydanie zaskarżonych decyzji administracyjnych zostało podyktowane koniecznością ochrony interesów finansowych Unii, o której mowa w rozporządzeniach nr 1305/2013 i nr 1306/2013.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 17 Sąd odsyłający wskazuje, że w niniejszej sprawie pojawia się problem wykładni art. 288, 291 i 297 TFUE, zasady prawa Unii, zgodnie z którą decyzja Komisji Europejskiej wywołuje skutki aż do czasu stwierdzenia jej nieważności, a także art. 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz art. 9 ust. 3 rozporządzenia nr 1974/2006 w odniesieniu do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
- 18 Jednocześnie, w związku z postawionymi pytaniami, wnosi się o dokonanie wykładni wyżej wskazanych artykułów także z perspektywy orzecznictwa Unii, a dokładniej w świetle dwóch orzeczeń wydanych przez sądy Unii w ścisłym związku z toczącą się sprawą, a mianowicie wyroku Trybunału z dnia 17 listopada 2022 r. w sprawie C-443/21 (wyrok Avicarvil Farms) i wyroku Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie T-33/21 (wyrok Rumunia/Komisja).
- 19 W wyroku Avicarvil Farms Trybunał wskazał, że art. 40 ust. 3 rozporządzenia nr 1698/2005 i art. 58 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013 w związku z art. 310 ust. 5 TFUE, a także z zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by organy krajowe uczestniczące we wdrażaniu środka bezzwrotnego wsparcia finansowego przyjęły, ze względu na stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy błędy w obliczeniach, akty zobowiązujące do obniżenia kwoty wsparcia finansowego przyznanego w ramach rumuńskiego programu rozwoju obszarów wiejskich Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) na okres programowania 2007–2013, tak jak został on zatwierdzony przez Komisję Europejską, bez oczekiwania na przyjęcie przez Komisję decyzji wyłączającej z finansowania przez Unię kwot wynikających z tego błędu w obliczeniach.
- 20 W następstwie wyroku Avicarvil Farms, sąd krajowy, który sformułował pytanie prejudycjalne w tej sprawie, a mianowicie ten sam sąd odsyłający co w niniejszej sprawie – Curtea de Apel Pitești (sąd odwoławczy w Pitești) – oddalił skargę strony skarżącej SC Avicarvil Farms SRL.
- 21 Wkrótce po wydaniu wyroku Avicarvil Farms Sąd Unii wydał wyrok Rumunia przeciwko Komisji, w którym sąd ten stwierdził nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1734 z dnia 18 listopada 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim decyzja ta wyłączyła z tego finansowania

niektóre wydatki poniesione przez Rumunię na rzecz FERROW za lata finansowe 2017–2019 w kwocie 18 717 475,08 euro.

- 22 Jednakże nawet jeśli, jak stwierdził Trybunał w sprawie C-443/21, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by organy krajowe przyjęły, ze względu na stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy błędy w obliczeniach, akty zobowiązujące do obniżenia kwoty wsparcia finansowego przyznanego w ramach PROW, tak jak został on zatwierdzony przez Komisję Europejską, bez oczekiwania na przyjęcie przez Komisję decyzji wyłączającej z finansowania przez Unię kwot wynikających z tego błędu w obliczeniach, nie wyklucza to jednak możliwości, że inne przepisy Unii stoją na przeszkodzie obniżeniu przez władze rumuńskie kwoty pomocy finansowej przyznanej przez PROW, o ile kwota ta została ustalona decyzją Komisji Europejskiej, która nie została uchylona, [nie została] unieważniona i nie mogła zostać już zmieniona w dniu wykrycia błędów obliczeniowych.
- 23 Podsumowując, sąd odsyłający zauważa potrzebę przekazania sprawy Trybunałowi, gdyż uważa, że kwestie podniesione w niniejszej sprawie nie są tożsame z tymi, które były przedmiotem wykładni dokonanej przez Trybunał w sprawie C-443/ 21 oraz że prawidłowe stosowanie prawa Unii, w świetle dwóch analizowanych powyżej wyroków, nie jest tak oczywiste, że nie pozostawia ono miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości.